

DIOCESE OF PATERSON

Diocesan Center
777 Valley Road
Clifton, New Jersey 07013

Office of
THE BISHOP

(973) 777-8818 Fax (973) 777-8976

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2018

KRZYŻ: PRZYJDŹ KRÓLESTWO

Do wszystkich wiernych, osób zakonnych, diakonów i kapłanów.

Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana, Jezusa Chrystusa.

(Flp 1:2)

[1] W Klasztorach, które są częścią Metropolitan Museum of Art w Nowym Jorku, wystawiony jest krzyż Bury St. Edmunds. Ten niezwykle krzyż ołtarzowy pochodzi z XII wieku. Jest to Romański krzyż wykonany z kości słoniowej z dziewięćdziesięcioma dwiema misternie rzeźbionymi postaciami i dziewięćdziesięcioma ośmioma inskrypcjami, zdobącymi przód i tył.

[2] Na samym szczycie przedniej strony krzyża stoją Kajfasz i Piłat, kłócąc się ze sobą. Arcykapłan macha palcem do Piłata, żądając od niego zmiany oskarżenia umieszczonego nad głową Jezusa na krzyżu. Piłat odmawia. Stanowczo nie ugina się trwając przy swoim wyroku, wskazując na tabliczkę zawierająca wyrok pod jego stopami.

[3] Wszyscy czterej ewangelieści wspominają o tej tabliczce. Zapisują fakt, że nad głową Jezusa na krzyżu ten napis brzmiał: „Jezus Nazarejczyk, Król Żydowski”. Zgodnie z czwartą ewangelią, Piłat miał zarzut przeciwko Jezusowi, napisany na niej w trzech językach. W języku łacińskim, języku rządu i władzy. W języku greckim, języku kultury i mądrości. W języku hebrajskim - języku religii (J19, 17-22). W ten sposób trzy największe siły ludzkiego ducha nieświadomie zwiastowały go, który jest królem nie tylko jednego narodu, ale wszystkich narodów.

[4] Było w zwyczaju Rzymian pisać oskarżenia mężczyzny skazanego na śmierć na szorstkiej tabliczce pogrubioną czcionką. W drodze na miejsce egzekucji, dwaj rzymscy żołnierze szli przed więźniem i dwaj z tyłu za nim. Przed tym ponurym otoczeniu, człowiek niesie tabliczkę informującą o przestępstwie więźnia. Kiedy Jezus udał się na Golgotę, wieści o tablicy dotarły do żydowskich władców, którzy przekazali Jezusa Piłatowi, aby go ukrzyżować. Byli wściekli. Nie mogli znieść, gdyby ktokolwiek nazwał go „Królem Żydów”.

[5] Arcykapłani byli tak wrogo nastawieni do Jezusa, że choć pragnęli uwolnienia się od rzymskiej dominacji, to oni obrali Cesarza za swego króla podczas procesu przed Piłatem. Zamaskowali swoją nienawiść do Jezusa pod tym nagłym wyznaniem lojalności wobec Rzymu. Chcieli śmierci Jezusa za wszelką cenę. Piłat był wystarczająco bystry, by zrozumieć ich obłudę. Dlatego, aby publicznie wyśmiać tych hipokrytów, wydał on edykt potępienia: „Jezus Nazarejczyk, Król Żydowski” i on tego nie zmienił.

[6] Panowanie Chrystusa jest utkane jak złota nić w całej naracji Męki Pańskiej. Podczas procesu przed członkami

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2018

Sanhedrynu arcykapłani podają w wątpliwość, czy Jezus jest Mesjaszem. Żydzi oczekiwali, że Mesjasz będzie Synem Dawida, królewską postacią, która odrzuci jarzmo prześladowców Izraela. Będzie on czynił cuda i ustanawiał królestwo Boże na ziemi.

[7] Przed przesłuchaniem tych bezprawnych sędziów Jezus milczy. “Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca nie ma wobec strzygących ją, tak On nie otworzył ust swoich.” (Iz 53, 7) Słowo Wcielone bez słów. Świadkowie mówią przeciwko Jezusowi. Ich zeznania są oczywiście fałszywe. Nie można znaleźć podstaw do potępienia Jezusa (Mt 26: 59-60). Żadne kłamstwo, nieprawda, w myśli, w słowie lub czynie nie mogą przejść jako prawda w obecności Jezusa, wtedy i teraz.

[8] Kajfasz, arcykapłan, denerwuje się powolnością dworu, aby osiągnąć wyrok winny. Jest świadomy, że wielu z nich przywoływało Jezusa jako Mesjasza. W końcu, w desperacji, składa Jezusowi przysięgę, aby odpowiedział, czy jest “Mesjaszem, Synem Boga”.

[9] Jezus wiedział, że ludzie oczekują, że Mesjasz stanie się postacią polityczną. Z tego powodu podczas całej swojej publicznej służby starannie unikał roszczenia sobie tytułu Mesjasza. Nie chciał wzbudzać politycznego niepokoju swego ludu. Bez roztropności odwaga jest głupstwem.

[10] Jednak pod koniec jego życia, gdy arcykapłan składa Jezusowi przysięgę, aby powiedzieć, czy jest on Mesjaszem, Jezus odpowiada w nieskrępowany sposób. Związany i przetrzymywany w niewoli, Jezus może teraz mówić. Nie ma niebezpieczeństwa na tym etapie organizowania buntu przeciwko Rzymowi. Nie ma obaw, że będzie dowodził armią, aby ustanowić państwo żydowskie.

[11] W odpowiedzi na pytanie Kajfasza, jeśli jest on Mesjaszem, Jezus uroczyście ogłasza: “Ja jestem” i ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego po prawicy mocy i idącego z obłokami nieba “(Mk 14: 62). W swoim majestatycznym “Ja jestem”, Jezus odpowiada na obie części pytania najwyższego kapłana. On jest Mesjaszem. On jest Synem Boga. I wtedy z wielką godnością oznajmia, że będzie ostatnim sędzią, a jego oskarżyciele staną przed jego trybunałem. Ci sędziowie, teraz zaślepieni własnymi interesami, zobaczą, jak powraca w chwale jako Syn Człowieczy. Interes własny jest zawsze wrogiem prawdy i współczucia.

[12] Kajfasz zapytał Jezusa, czy jest Królem-Mejaszem. Jego pytanie było zgodne z powszechnym rozumieniem politycznego Mesjasza. Odpowiadając, Jezus wykracza daleko poza oczekiwania swoich czasów. Cytuje On fragment o tajemniczym Synu Człowieczym, który przybywa na końcu czasów i ustanawia panowanie Boga nad całym światem (Dan. 7:11). W efekcie domaga się nie władzy politycznej jako król, ale boskiego autorytetu jako samego Syna Boga Wcielonego. Przyrównuje się do Boga. Prawda nigdy nie może zostać naruszona.

[13] Dla Żydów, którzy byli ścisłymi monoteistami, twierdzenie Jezusa jest bluźnierstwem. On musi umrzeć (Kpł 24:16). Nie może być ich boskim królem. Jest tylko jeden, prawdziwy Bóg. Skazują go na śmierć. Najwyższe prawdy mogą stać się sługami najskrytszych czynów, gdy nasze serca są stwardniałe, a nasze oczy zaślepienie własnymi interesami. Tak wiele zbrodni jest nadal czynionych w imię religii. Prawdziwa religia nigdy nie rodzi nienawiści, tylko miłość; nigdy śmierci, tylko życie.

[14] Ponieważ Żydzi nie mogli nałożyć kary śmierci, przyprowadzają Jezusa do Piłata w celu skazania. Zgodnie ze zwyczajem, Piłat wykonuje swoją funkcję sędziowską, począwszy od 5 rano. Arcykapłani przedstawiają jedyny zarzut, który zasługiwałby na karę śmierci w oczach Piłata. Jezus jest zagrożeniem dla władzy Rzymu. W związku z tym oskarżają Jezusa o twierdzenie, że jest królem.

[15] Piłat jest realistą. Święto Paschy to czas wielkich narodowych oczekiwań. Jeśli Jezus jest prawdziwie, jak mówią, królem, jest zagrożeniem dla Rzymu i musi natychmiast być zniszczony. Odpowiadając Piłatowi, Jezus

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2018

ogłasza swoją królewskość ale dystansuje się od popularnego pojęcia królestwa. Mówi Piłatowi: “Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi bili by się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd” (J 18, 35). Panowanie Chrystusa jest królestwem prawdy, sprawiedliwości i pokoju, które pochodzą z góry. Nie może być narzucone przez siłę ludzką.

[16] Znajdując Jezusa niewinnego jakiegokolwiek rodzaju królewskości politycznej, Piłat przemawia do ludzkiej sympatii oskarżycieli Jezusa. Nakazuje Jezusa zabrać i ubiczować. Tchórzliwy kompromis. Rzymskie biczowanie było tak brutalne przed egzekucją, że niektórzy zgineli, zanim mogli zostać ukrzyżowani. Inni oszaleli.

[17] Jezus jest ogołcony, przywiązany do filaru i biczowany skórzanymi paskami z przyczepionymi ostrymi kośćmi. Jego skóra jest rozdarta, jego ciało zalane własną krwią, żołnierze robią z niego kpinę. Ubierają go w purpurowy płaszcz, umieszczają trzcinę w jego dłoni, jako berło i umieszczają koronę z cierni na głowie. Kpią z niego, śmiejąc się i nazywając go “Królem Żydów” (J 19, 3). Arcykapłani, tłumy i żołnierze będą powtarzać tę samą prowokację u stóp krzyża. Kiedy Jezus zostaje sprowadzony do Piłata, ten uznaje go za niewinnego. Jednak ze strachu przed utratą własnej pozycji Piłat przekazuje Jezusa swym wrogom, aby został ukrzyżowany słowami: “Oto wasz król” (J 19, 14). Pod okrutną kpinę żołnierzy i sarkazmem Piłata, nawet prawda nie mogła być rozeznana: Jezus jest królem.

[18] Na krzyżu Jezus naprawdę umiera jako król. Przed przybiciem Jezusa do krzyża żołnierze ofiarowali mu wino z mirrą. Powszechny zwyczaj oferowany przez tych powściągliwych oprawców. A może niewielki akt współczucia pośród nieopisanego okrucieństwa. Lek miał pomóc ukrzyżowanym stracić przytomność, a przez to mniej cierpieć umierając. Ale Jezus odmawia przyjęcia tego (Mk 15, 23). Pozornie ta mała uwaga ma wielkie znaczenie.

[19] W Księdze Przysłów królowa matka mówi swojemu synowi Lemuelowi, królowi Massa, że zwykły kryminalista powinien brać wino w chwili cierpienia, aby zapomnieć o swojej nędzy. Ale ona ostrzega go, że “Nie dla królów, Lemuelu, nie dla królów picie wina ani dla władców pożądanie sycery, by pijąc, praw nie zapomnieli, nie zaniedbali prawa ubogich” (Prz 31: 4-5). Ponieważ Jezus jest królem, nie chce być odurzony. Przyjmie śmierć ze wszystkimi swoimi umiejętnościami w nienaruszonym stanie. Na krzyżu jest królem, który daje światu prawdziwy sąd.

[20] Pomimo jego intensywnej agonii, ukrzyżowany Jezus nie przeklina; on błogosławi. On nie potępia; on wybacza. Złodziej po prawej stronie Jezusa jest poruszony. W najbardziej odważnym krzyku jednego umierającego mężczyzny do drugiego krzyczy: “Panie, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa” (Łk 23, 42). W oczach wiary uznaje najgłębszą prawdę o Jezusie. Jezus jest naprawdę królem.

[21] W odpowiedzi na serdeczną modlitwę ukrzyżowanego po prawej stronie Jezusa, Jezus zapewnia mu miejsce w swoim królestwie niebiańskim. Nie ma grzechu zbyt wielkiego, aby nie mógł wybaczyć. Bez względu na to, w jakiej godzinie odwrócimy się od siebie do Pana i pokutujemy, Jego ręce pozostają wyciągnięte, aby przyjąć nas do Jego królestwa.

[22] Od pierwszego dnia swojej publicznej działalności Jezus głosił nadejście królestwa Bożego (Mk 1, 14-15). To, co Jezus miał na myśli przez “królestwo Boże”, objawił nam dając nam Ojciec nasz. Drugą petycją tej modlitwy jest “Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi” (Mt 6, 10). Typowa dla poezji hebrajskiej druga fraza jest równoległa do pierwszej frazy. Powtarza to, rozszerza i wyjaśnia jej znaczenie. Tak więc dla Jezusa Królestwo Boże nie jest terytorium geograficznym, narodem ani ludem pod teokracją. Przeciwnie, jest to stan lub położenie, w którym wola Boga jest doskonale wykonana. Jest to panowanie lub suwerenność Boga nad jego stworzeniem i wszystkimi ludźmi.

[23] W służbie Jezusa królestwo Boga było naprawdę obecne. Jak powiedział do faryzeuszów: “Oto królestwo Boże jest pośród was” (Łk 17, 21). Lecz wchodzili tylko ci, którzy całkowicie polegali na Bogu (Mk 10,15). I tak jest dzisiaj. Dopiero gdy pozwolimy Bogu panować nad naszymi sercami i duszami, tylko wtedy, gdy przedstawimy nasze myśli,

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2018

słowa, czyny i działania Jego prawu miłości, wejdziemy do jego królestwa.

[24] Gdy Piotr wyznaje, że Jezus jest Mesjaszem, Jezus poucza swoich uczniów o konieczności krzyża. Następnie mówi do nich: “Amen, powiadam wam, niektórzy stoją tutaj, którzy nie zakosztują śmierci, dopóki nie zobaczą, że Królestwo Boże przyszło w mocy” (Mk 9,1). Jednym słowem Jezus uznaje, że królestwo, choć obecne w jego służbie, nie w pełni nadeszło.

[25] Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus ustanawia Eucharystię jako pamiątkę nadchodzącej śmierci i zmartwychwstania. Następnie mówi: “Zaprawdę, powiadam wam: Nie będę pił znowu owocu winnego krzewu aż do dnia, w którym pić go będę nowy w królestwie Bożym” (Mk 14, 25). Jezus patrzy w tym momencie ponad swą śmierć na ucztę eschatologiczną, kiedy królestwo nadejdzie w pełni.

[26] Śmierć Jezusa na krzyżu jest chwilą, gdy ustanawia On moc królestwa Bożego. Ukrzyżowany człowiek zmarł wyczerpany. Ale nie Jezus. Ma dość siły, by wypowiedzieć głośny okrzyk, zanim wygaśnie (Mt 27:50, Mk 15, 37, Łk 23, 46). To nie jest krzyk człowieka udręczonego, wzdychającego z ulgą. To nie jest żalony okrzyk bezradnej ofiary, która porzuca rozpacz. Jest to coś znacznie głębszego.

[27] Czwarty ewangelista mówi nam, że Jezus w tej chwili krzyczy: “Wykonało się” (J 19,30). W języku greckim jest to tylko jedno słowo (τετέλεσται). Jest to najkrótsze ze wszystkich słów wypowiedzianych przez Jezusa na krzyżu. Ale w nim zawarte jest całe znaczenie misji Jezusa.

[28] Jezus powiedział kiedyś swoim uczniom: “ Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło.”(J 4, 34). Umierając, doprowadza do końca dzieło Boże. On doskonale wypełnia wolę Ojca, “ unżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej” (Flp 2, 8) i wprowadza moc królestwa Bożego.

[29] Wracając do Ojca, Jezus woła głośno. To okrzyk triumfu. Jest to wołanie Zwycięzcy, zdobywcy zwycięstwa. Bitwa zakończona. Walka wygrana. Grzech pokonany. Śmierć przewyciężona. Z przebitego serca Jezusa łaska jest nam obficie dana aby czynić wolę Boga.

[30] Umierając, Jezus uosabia w swojej osobie królestwo Boga. Jego posłuszeństwo Ojcu ustanawia absolutną suwerenność Boga nad całym stworzeniem. Przez Chrystusa i z Chrystusem wchodzimy do królestwa, a my jesteśmy zbawieni. Posiniaczony we własnej krwi i ukoronowany cierniami, Chrystus króluje z krzyża.

*W centrum pastoralnym diecezji Paterson,
w Środę Popielcową, czternastego dnia lutego roku Pańskiego, dwa
tysiące osiemnastego*

+ Arthur J. Serratelli

**+ J. E. Ks. Biskup doktor Arthur Serratelli,
Biskup Diecezji Paterson**

Sv. Joan Daniel Healy, S.C.C.

**Siostra Joan Daniel Healy, S.C.C,
Kancelarz**